

Palju õnne!

- Mõned aastad tagasi, kui Ervin oli klassijuhataja, saatis ta kord ühte tütarlast emakeele eksamilt tualetti ning küsis ega neiu äkki ei taha midagi küsida. Tütarlaps vastas: "Õpetaja, ma olen rase."
- Ajalootunnis räägib õpetaja, et Egiptuses kasvatati nisu ja otra ning pandi salve, et ikalduse ajal kulub siis marjaks ära. Kontrolltöös vastasid õpilased, et Egiptuses kasvatati marju.
- Enne ajaloo tasemetööd küsib üks poiss: "Kas need meie tööd lähevad siis kohe Riigikokku?" Lapsed teavad, et osa koole on riiklikus valimis ja nende tööd lähevad edasi Tallinna. Sõnad sassis noh!

Aastaõpilane 2015 on CARMEN TREU Palju õnne!

Sisukord:

Vaike Nurm jutustab	2
Tutipäev	2
Kooliball	5
Õpetaja Kaidi Vessart	6
Päev Tallinnas	7
Suur üleskutse	7
Selge pilk	8
Mõttele kaasa!	8
Õpetaja õpib	3
Õppekursioonid	3
Kevadine jooksuaeg	4

ÜKS LAUL KULLAMAALT

(Friedrich Reinhold Kreutzwaldi luuletus)

Oh häda sel, kes pergel

Mull' õnne valetand!

Oh häda mul, et kergelt

Ma kodu kaotand!

Siin, arvasin, on üsna kuld

Ja piima, koort ja mett!

Küll olen siin leidnud valutuld.

Oh, Eestimaa!

Oh, Eestimaa, kus leiba ja vett.

Küll olen targaks saanud,

Mind häda õpetand,

Küll olen haletsenuid,

Ei nuttu lõpetand!

Siin laialisel lagedal

Ei paku tuttav kätt,

Ma olen üksi taeva all.

Oh, Eestimaa!

Oh Eestimaa, kus leiba ja vett.

Lihtsalt üks huvitav kokkusattumus, vaevalt Kreutzwald siin luuletuses meie Kullamaad silmas pidas. Mõtlemisainet pakub ta ometi. Luuletus on tegelikult palju pikem. Kellel on huvi, see uurib raamatukogus järele, kuidas lugu edasi läheb.

36. lend jätab mängumaa ja astub suurde ellu. Edu teile!

Suvi!!! Lõpuks ometi vabadus!

Haridus on suurepärane asi, kuid on hea mõnikord meeles pidada, et mitte midagi sellest, mida peaks teadma, pole võimalik ära õppida (Oscar Wilde).

Kui juba targad mehed niimoodi ütlevad, siis meil siin armsas külakoolis pole üldse vaja muretseda, et mõni asi jää ehk õpetamata või õppimata. Kõike ei jõua ja kõike pole ju vajagi.

Me oleme juba nii harjunud sellega, et sa, Vaike, istud meil siin valvelauas nagu check-in administraator ja jälgid, et kõik sujuks. Sinu peale võib alati loota, sa aitad ja korraldad nii, kuid oskad. Räägi meile endast ja oma kooliajast, palun.

Sündisin Kullamaa haiglas 1958. aastal. Esimesed 4 klassi õppisin Liivi põhikoolis, siis edasi 5.-8. klass Kullamaa 8. kl. koolis. Meie kooli ümbrus oli korras, paberit ei julgenud keegi maha visata, sest karistused olid karmid. Tavaline karistus oli nurgas seismine. Et poisid käsi taskus ei hoiaks, siis direktor käskis taskud liiva täis toppida ja kinni õmmelda, mõnda aega tuli nii ringi käia. Direktor jälgis kas õpilased ütlevad aitäh/head aega bussist tulles. Vargusi ei olnud, asju ei vedelenud nii nagu praegu- uued terved riided lähevad konteinerisse, sest terve aasta läbi keegi neid endale ei taha. Alkoholi koolis ega kooli lähedal ei tarbitud, klassiõhtud olid huvita-

mäel suitsu tegemas, siis sõi võilille lehti peale, et ei haiseks. Austus õpetajate vastu oli tol ajal loomulik asi, kodus suhtuti ka austavalt kooli ja õpetajatesse. Vahe-tunni ajal mängiti õues, kooliraadiost tuli ühel vahetunnil muusikat ja kõik tantsisid. Koridorides pidi jalutama ringiratast, istuda ja seista ei lubatud- tervislikum ilmselt.

Lapsena meeldis mulle malet mängida, võitsin päris tihti. Poistele ka meeldis male, tunni ajal tehti vahel laua all kiirmale võistlusi nii, et õpetaja ei näinud. Koolis meeldis mulle kirjandus, aga kirjandeid kirjutada ei meeldinud; ajalugu oli samuti huvitav. Füüsika oli hirmus raske. Lugeda meeldib mulle ka praegu,

v a d .
Suitse-
tajaid ka
ei ol-
n u d ,
m õ n i
ü k s i k
k ä i s
h a r v a
p e a l e
t u n d e
R o h u-

aga male asemel lahendan ristsõnu.

Meil oli väga häid õpetajaid- Luukas Leida, Seersant Ellen, Sirelpuu Lilia, Põldäär Armida. Oli ka igavaid õpetajaid, kes ise oskasid oma ainet, aga õpilastele huvitavalt seletada ei osanud.

Kuskil ringis ma koolis ei käinud, aga meil oli vägev poiste puhkpilliorkester, mida juhendas Erich Altmäe. Seda oli pidudel võimas kuulata.

Kuna mulle väga meeldis loodus, siis läksin edasi õppima Röpina aianduskooli, seejärel töötasin Vaida sovhoosi aiandis, olin ka õpilasmaleva brigadir. Malevas olid minu õpilased venekeelsed, rääkisid nendega siiski eesti keeles. Ma olen alati austanud ja imetlenud õpetajaid. Mu oma suguvõsaski on neid mitu- ema poolt vanaema oli maakooli õpetaja, ema õde oli Tallinna reaalkooli inglise keele õpetaja, töötas seal veel 80-ndatelgi, teine tädi oli Kärddlas algklasside õpetaja.

Mul on 3 last- poeg Jaanus elab Järva- Jaanis, ta on piirivalvur Vasknarvas, tütar Pille elab Pärnus, töötab Tervises, tütar Kai on kodus väikese lapsega. Lapselapsi on kokku 11. ■

Tutipäev oli harukordne,

sest kõik 10.-12. klassi õpilased olid kohal ja abiturientide testimine võis alata. Tahtsime teada, kas nad on valmis pärisellu astuma. Jaotasime nad kolme gruppi. Iga grupp sai ühe situatsiooni lahendada: 1) laps teatab sulle hommikusöögilauas, et kodus oli vaja teha luuletus teemal „Kõige ilusam aeg on kooliaeg“; 2) hommikul avastad, et oled öösel klubis kõik särginööbid kaotanud, tuleb kiiresti enne tööle minekut ette õmmelda; 3) tütar teatab enne magama minekut, et homseks on vaja kududa 10x10 cm lapike. Järgnevalt pidi igäuks individuaalselt täitma ära ühe lehe, kus tuli ühendada alkoholikraadid vastava margiga, määrata tubakahinnad ning pidi ära tundma, mis tooted on näiteks Libero, Juss, Tutteli ja Belissima. Kontrollisime, kui hästi nad on kursis igapäevaste asjadega. Kõik teadsid, milline on kõige kallim suitsumark Kullamaal ja kui palju maksab Caribba Negro. Siis

oli viktoriin Kahootis, auto lükkamine ning lõpuks pidid nad kirjutama kõne teemal „Kuivikud ja potililled on meie tulevik“. Natuke kahju on neist lahkuda ka. **Pirja Laanemets**

Õpetaja õpib selleks, et õpilasel oleks parem õppida

15. mail toimus õpetajatele koolitus teemal „HEV õpilased üldhariduskoolis. Tugisüsteemid. Individuaalse õppekava koostamine.“ Lektor oli Ruuda Lind Tallinna Ristiku põhikoolist. Kes on **HEV õpilased**? Need on hariduslike erivajadustega õpilased. Need on õpilased, kellele tuleb õpetamisel läheneda teistmoodi, on vaja seletada ainet teisiti, lähtudes õpilase omapärasest. Me kõik oleme erinevad - kes on aeglasem, kes on kiirem, mõni teeb ära kõik, mis sa palud, teine tahab kõigepealt teada, miks ühte või teist asja on üldse vaja teha, mõni vajab rohkem vaheldust tunnis, teine tahab rahulikku aeglast tempot. Kui mõni inimene arvab, et temal küll mingit erivajadust ei ole, siis sellel inimesel soovitas koolitaja veidi aega peegli ees seista ja vastus ongi käes. Ma isiklikult arvan, et erivajadus on juba seegi, kui mõnele inimesele meeldib kõiki asju siin ilmas jõupositsioonilt lahendada.

Mida me siis teada saime? Tegelikult ei olnud teema ju uus. Kõik, kes on õppinud pedagoogikat, need teavad, et iga laps on ainulaadne ja vajab individuaalset lähenemist. See polegi nii kerge ülesanne. Vanasti sai selle taha pugeda, et klassid on suured, kust see aeg võetakse, et iga last eraldi näha. Nüüd on klassid meil nii väikesed, et rühmatöödki on keeruline teha. Seega ajapuudusega ei saa end välja vabandada. Iga masingi kulub, rääkimata õpetajast. Koolitus värskendas mälu ja aitas prioriteedid taas õigesse järjekorda panna. Kõige tähtsam on ju, et laps tahab koolis käia, talle meeldib

siin olla, sest temasse suhtutakse hästi, teda austatakse ja aktsepteeritakse sellisena nagu ta on - aeglane, kiire, rahutu, kärsitu, tundlik, uudishimulik, vaikne, jutukas, *mute* (*mjuut* tähendab seda, et ei räägi sinuga üldse). Meile tuleb meelde, et hea õpetaja ei karju laste peale, ei demonstreeri oma ärritust, jääb professionaalseks isegi siis, kui õpilane ta väga pimedasse kohta saadab. Õpetaja peab oskama olukordi lahendada nii, et asja mõte jõuaks ka õpilaseni, karjudes ja paika pannes teeme asja ainult hullemaks. Nii nagu range või kõikelukubav lapsevanem soodustab tegelikult sõnakuulmatust ja vaenulikkust, on samad tagajärjed ka koolis, kui olla ülirange või hoopis minnalaskev. Ega kasvatamine ei tähenda peksu (mõnes kodus seda endiselt harrastatakse), söimu ja alandamist. Hea sõnaga võib saavutada palju rohkem ning ka karistades peab laps tundma, et tegelikult temast hoolitakse, teda armastatakse. Neid mõtteid on meile meelde tuletatud paljudel varasematelgi koolitustel.

Koolituselt saime kaasa ka palju kirjalikku abimaterjali selle kohta, kuidas realselt koostada individuaalset ainekava ning kuidas rohkem toetada õppimist.

Meie sotsiaalpedagoog käis koolitusel, kust sai kaasa väga huvitava teatmiku nõuannetega, mis aitavad käitumisraskustega lapsel enesega toime tulla ja lapsevanemal temaga suhelda. Kellel on huvi, küsige koolist. **Heli Mäe**

Õppekursioonid

20. aprillil külastasime **5.-6. klassiga KIK-i** projekti raames Nõva looduskeskust. Õpilastega olid kaasas Maria Mäe ja allakirjutanu. Nõvale sõitsime suure uhke bussiga. Kohale jõudes ootas meid ees giid, kes viis meid

metsamatkale. Metsas tutvusime erinevate taimedega. Matkatee viis meid mereäärde, kus saime mööda mereäärt joosta ja laineid taga ajada. Sellele järgnes väike eine värskes õhus. Olime koolist kaasa võtnud saiakesed ja giidi poolt oli

maitsev mustasõstratee. Edasi liikusime Nõva looduskeskusesse, kus tutvusime välja pandud stendidega. Sellele järgnes metsast korjatud taimedest meespea koostamine. Programmi lõpus toimus viktoriin, kus saime oma teadmisi kontrollida. Päev oli muljeterohke ja ilm soosis meie ettevõtmist. **Silva Jakobson**

11.-12. klass käis Silma õpikojas. **7.-10. klass** Nõval ning **8.-11. olid 2 päeva** Sagadis. **1.-4. klass** käis Muraste looduskoolis ja Nõva looduskeskuses. Meie lapsi kiideti seal väga, öeldi, et nii viisakad - ei rabele ega torma, kuulavad kenasti. Lapsed tegid kõik koos suure suure kalli reisi lõpus. ■

8.-11. klassid koos Riina Gildeni ja Viive Karnauga Sagadis.

No kelle korv see siis on?

Kevadel on meil siin jooksuaeg

28. maijooks oli edukas hoolimata vihmast. Üldse oli kohal 103 inimest, meie kooli õpilasi 29. **Tulemused:** 2-4.a. jooksid 100 m, siin tublimad: Hardy Priimägi, Daniel Kändla ja Lisandra Tõnsing. 5-7.a. 250 m : Rünno Raadla, Kevin Matteus ja Anett Jaanisk. 7-9.a. 700 m :CarolinaTreu, Kaisa-Helin Kask ja Reneti Priimägi ning Kristjan Liivapalu, Kevor Jõgisalu ja Kristofer Gilden.

10-12.a. 1200 m :Carmen Liivapalu, Marja Järv ja Anett Jaanisk ning Olavi-Tanel Kask, Markus Siitmaa ja Kaspar Kirsipuu

2,6 km distantsil olid parimad: noorte grupis :Kädi Raadla, Aleksandra Laane , Kelly Haapsal ning Ruslan Sergatšov ja Karl Raadla. Naiste grupis :Kaisa Valm, Angeelika Siitmaa ning Merili ja Andra Salumaa. Meeste grupis: Ecce Erkmann, Egon Kiisa ja Marek Mitt. Veteranide grupis: Merike Salumaa ja Kaie Janson ning Egon Eichenbaum, Virgo Raadla ja Kalle Golubev.

16 km läks rajale 4 naist ja 11 meest,arvestust peeti 3 vanusegrupis, kuid päeva tublimad: Anastassia Skatško ,Kadri Raadla ja Katriin Jõevee ning Riho Kirsipuu, Igor Skatško ja Marten Jõevee. Meesveteranidest: Tarvi Viik, Avo Kirsipuu ning Mihhail Jutkin.

Kullamaa valla parim nais- ja meesjooksja olid Katriin ja Marten Jõevee.

Jooksu toetasid :Spordiliit Läänela Lihula TÜ, Kullamaa vald, Kullamaa Kk ja mitmed eraisikud. Auhindadega toetasid: Asta Leidsalu, Laine Riistop, Heinart Rokk, Kristi Post, Mati Jõevee, Erik Kuznetsov, Jooksu peaauhinnad: puidust kaunis kadakane käsitöökarp ja puidust karu valmistas Merike Salumaa.

Parimad pered olid perekond Raadla, Järv-Sarv, Liivapalu-Kööbi,Salumaa, Haapsal.

Klassidest tublimad IX, I ja III.

Jooksu läbiviimisel oli abi paljudest abilistest: keh. kasv. õpetajad Viive ja Peep, õpetajad Riina G. ,Riina L., Heldi, Silva, Meelis, Reet, Heli, kokatädi Heli ja Vaike. Abiks veel lapsevanemad Margit, Maanus ning head sõbrad Tiitu ja Erik. Õpilastest: Kaisa, Kai, Rait, Meril, Sirle.

Tänud sponsoritele, abilistele ! Uuel aastal uuesti! **Peakohtunik Mai Jõevee**

Siin silkab Peep Jõevee kõige pisemate jooksjatega.

Meie noorimad- vaprad ja tublid jooksjad Haapsalus **heategevusjooksul**. Üldse oli meilt väljas 5 võistkonda, annetasime 85 eurot.

Ago Kirsipuu korraldas kepikõndijatele ellujäämiskursuse Kullamaa ümbruses. Aga olevat väga hariv ja põnev olnud, isegi karu ekskrementide saauurida.

48. jüriööjooksul olid stardis korraga nii lasteaiapõnn kui senior.

Palju õnne!

Vabariiklikul inimeseõpetuse olümpiaadil saavutas oma vanuseklassis 3. koha **Maarja Kask** (6. kl), juhendajana **Mai Jõevee**.